

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiot	Konfrontacja ze sobą
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The Self-Confrontation Method
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Psychologia
Język wykładowy	Polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Małgorzata Puchalska-Wasył
---	----------------------------

Forma zajęć (katalog zamknięty ze słownika)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
Wykład			2
konwersatorium			
ćwiczenia			
laboratorium			
warsztaty	30	VII	
seminarium			
proseminarium			
Lektorat			
Praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	Zaliczenie przedmiotu: Osobowość
	Zaliczenie przedmiotu: Diagnostyka osobowości

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1.	Nabycie przez uczestników umiejętności stosowania Metody Konfrontacji z Sobą H. Hermansa w różnych kontekstach praktycznych (poradnictwo, psychoterapia, badania naukowe).
2.	Stosowanie metody w wymiarze przewidzianym na zajęciach obejmuje: przygotowanie i przeprowadzenie samopoznania, zarejestrowanie jego efektów w postaci wartościowań i ocen afektywnych, obliczenie wyników, opis wyłonionego w efekcie badania i analizy wyników systemu wartościowań w kategoriach treściowych, afektywnych, motywacyjnych, a także pod kątem funkcjonalności, przygotowanie dyskusji z klientem.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Stosuje terminologię teorii wartościowania typową dla Metody Konfrontacji z Sobą.	K_W02
W_02	Rozpoznaje w narracji czynniki stymulujące oraz potencjalnie utrudniające rozwój.	K_W07
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Stosuje wiedzę z zakresu teorii wartościowania do analizowania i interpretowania ludzkiego zachowania.	K_U01
U_02	Przeprowadza badanie Metodą Konfrontacji z Sobą, diagnozując system wartościowań pod kątem kryteriów zdrowia.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest chętny do pracy na rzecz wspierania jednostek w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych.	K_K03
K_02	Dbą o zachowanie standardów etycznych w procesie badania Metodą Konfrontacji z Sobą, a także analizy i interpretacji wyników.	K_K10

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. relacji klient – psycholog jako pomocnik w badaniu Metodą Konfrontacji z Sobą; porównanie Metody Konfrontacji ze Sobą z metodami kwestionariuszowymi, eksperymentalnymi oraz różnymi rodzajami wywiadu. 2. Podążanie za klientem w dialogu werbalnym i niewerbalnym; interpersonalne czynniki wpływające na proces wartościowania; schemat i zasady prowadzenia wywiadu według Metody Konfrontacji z Sobą. 3. Wartościowanie jako jednostka znaczeniowa - definicja, cechy poprawnie sformułowanego wartościowania, metoda kolejnych przybliżeń jako sposób dochodzenia do wartościowań w dialogu z klientem. Trening umiejętności. 4. Afektywna strona wartościowań - analiza terminów afektywnych tworzących listę uczuć, omówienie wskaźników S, O, P, N. 5. Ukryty poziom wartościowania oraz typy wartościowań - omówienie motywów podstawowych i ich postaci; typy wartościowań jako wyraz oddziaływania motywów podstawowych na autonarrację; próba przyporządkowania materiału werbalnego i niewerbalnego do różnych typów wartościowań; ustalanie typu wartościowania na podstawie wzorca afektywnego: S, O, P, N.
--

6.	Dysocjacje i dysfunkcje w systemie wartościowań. Kryteria zdrowego systemu wartościowań.
7.	Opracowanie wyników badania – sposób obliczania wyników; omówienie znaczenia interpretacyjnego poszczególnych wskaźników; kryteria funkcjonalności systemu wartościowań.
8.	Dyskusja z klientem - etapy, zasady i cel dyskusji; rola analizy modalności; temat autonarracji a zadanie dla klienta.
9.	Wartościowania dodane - sens życia, tożsamość, sen, przysłowie, symbol; zasady wprowadzania wartościowań dodanych oraz analiza ich funkcji w systemie.
10.	Drugie samopoznanie - zasady aktualizacji systemu osobistych znaczeń, wartościowania dodatkowe.
11.	Ocena zakresu i kierunku zmian w systemie narracyjnym na podstawie porównania wyników pierwszego i drugiego samopoznania.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny/ Dyskusja/ Ćwiczenia praktyczne (np. określenie typu wartościowania na podstawie wzorca afektywnego)	Praca pisemna/ Słuchanie wypowiedzi i argumentów studentów w czasie dyskusji lub wykonywania ćwiczeń praktycznych.	Sprawdzona praca pisemna/ Odnutowywanie aktywności w dyskusji lub ćwiczeniach praktycznych
W_02	Dyskusja/ Ćwiczenia praktyczne (np. identyfikacja różnych typów dysocjacji - analiza przykładowych wypowiedzi klientów)/ Analiza przypadku	Słuchanie wypowiedzi i argumentów studentów w trakcie dyskusji, ćwiczeń praktycznych lub analizy przypadku/ Praca pisemna	Odnutowywanie aktywności w dyskusji, w trakcie ćwiczeń praktycznych lub analizy przypadku/ Sprawdzona praca pisemna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza przypadku (analiza przykładowych wypowiedzi klientów)/ Odgrywanie ról/ Burza mózgów (poszukiwanie rozwiązań problemu)	Słuchanie wypowiedzi studenta pod kątem jego wiedzy z zakresu Metody Konfrontacji z Sobą, a także obserwacja jego zachowań pod kątem umiejętności i kompetencji w roli „pomocnika” w Metodzie Konfrontacji z Sobą/ Praca pisemna.	Odnutowywanie aktywności w trakcie analizy przypadku, odgrywania ról lub burzy mózgów/ Sprawdzona praca pisemna

U_02	Praca pod kierunkiem/ odgrywanie ról	Feedback z odgrywania ról/Praca pisemna	Sprawdzona praca pisemna
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja/ Odgrywanie ról	Słuchanie wypowiedzi i argumentów studentów w trakcie dyskusji/ Feedback z odgrywania ról/ Praca pisemna	Odnutowywanie aktywności w trakcie dyskusji lub odgrywania ról/ Sprawdzona praca pisemna
K_02	Dyskusja/ Odgrywanie ról	Słuchanie wypowiedzi i argumentów studentów w trakcie dyskusji/ Feedback z odgrywania ról/ Praca pisemna	Odnutowywanie aktywności w trakcie dyskusji lub odgrywania ról/ Sprawdzona praca pisemna

VI. Kryteria oceny, wagi

Na ocenę bardzo dobrą – osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się obejmujących wszystkie lub niemal wszystkie istotne aspekty, czyli na poziomie $\geq 91\%$

Na ocenę dobrą – osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych mniej istotnych aspektów, czyli na poziomie 71-90%

Na ocenę dostateczną – osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się z pominięciem niektórych ważnych aspektów lub z poważnymi nieścisłościami, czyli na poziomie 50-70%

Na ocenę niedostateczną - brak osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się lub osiągnięcie ich na poziomie $<50\%$

Na końcową ocenę z warsztatu składają się:

- praca pisemna 80%,
- aktywny udział w zadaniach w trakcie zajęć 20%.

Kryteria oceniania pracy pisemnej:

praca pod względem formalnym zawiera wszystkie wymagane elementy i jest w 91-100% poprawna merytorycznie - ocena 5,0

praca pod względem formalnym zawiera wszystkie wymagane elementy i jest 81 - 90% poprawna merytorycznie - ocena 4,5

praca pod względem formalnym zawiera prawie wszystkie z wymaganych elementów i jest 71 - 80% poprawna merytorycznie - ocena 4,0

praca pod względem formalnym zawiera większość wymaganych elementów i jest 61 - 70% poprawna merytorycznie - ocena 3,5

praca pod względem formalnym zawiera dużą część elementów i jest 50 - 60% poprawna merytorycznie - ocena 3,0

praca pod względem formalnym nie zawiera dużej części elementów i pod względem merytorycznym jest poprawna w mniej niż 50% - ocena 2,0

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	20

VII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. Hermans H. J. M. i Hermans-Jansen E. (2000). <i>Autonarracje: Tworzenie znaczeń w psychoterapii</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP. 2. Chmielnicka-Kuter E., Oleś P. i Puchalska-Wasył M. (2009). <i>Metoda Konfrontacji z Sobą – 2000. Aneks do podręcznika</i>. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Literatura uzupełniająca
<ol style="list-style-type: none"> 1. Chmielnicka-Kuter, E. (2011). W dialogu z własną historią – metafora (wielogłosowej) powieści w poradnictwie psychologicznym. W: P. K. Oleś, M. Puchalska-Wasył, E. Brygoła (red.), <i>Dialog z samym sobą</i> (s. 376-393). Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Chrzczonowicz, A. (2011). Narracja w psychiatrii – teoria, zastosowanie, związki ze zdrowiem psychicznym. <i>Postępy Psychiatrii i Neurologii</i>, 20(4), 283-289. 3. Hermans H. J. M. (2008). Polifonia umysłu: wielogłosowe i dialogowe Ja. W: J. Rowan, M. Cooper (red.), <i>Jekyll i Hyde. Wielorakie Ja we współczesnym świecie</i> (s. 115-138). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 4. Hermans, H.J.M. & Dimaggio, G. (2004) (red.). <i>The dialogical self in psychotherapy</i>. Routledge. 5. Morgan A. (2011). <i>Terapia narracyjna. Wprowadzenie</i>. Wydawnictwo Paradygmat.